

BESTUURSMEEDEDELINGEN

De wintertijd staat weer voor de deur. Hoewel het op het ogenblik met de koude nog wel meevalt, lag er in het weekend waarin de watervogeltellingen werden gehoduen, 16 en 17 november, in enkele waaien van de Eempolders zelfs overdag al een laagje ijs. Ook in mijn tuin is de naderende wintertijd al zichtbaar. Daarin zijn nu alweer regelmatig Roodborsten en Winterkoninkjes waar te nemen.

Voor veel vogels is een koude winter een heel moeilijke tijd. Veel mensen trekken zich in de winter het lot van de vogels aan. Onze gevederde vrienden worden massaal gevoerd. Het lokken van vogels op de voerplank in de tuin is dan ook voor velen een interessante bezigheid en er worden door sommige mensen vele uren besteed aan het observeren van het gedrag van de vogels op de plank. Op deze wijze is al veel kennis van de vogels verzameld. Door deze aandacht is ook de bereidheid om iets te doen aan de bescherming van vogels toegenomen.

Toch kan het voeren ook negatieve gevolgen hebben. In sommige gevallen wordt niet de juiste soort voer aangeboden en het zijn vaak juist de niet zo sterk bedreigde soorten die van het voedsel profiteren. De gevolgen zijn goed merkbaar in landen waar nog veel intensiever wordt gevoerd dan bij ons. Zo wordt er bijvoorbeeld in Noord-Amerika zo vreselijk veel gevoerd, dat daardoor al heel duidelijke veranderingen zijn opgetreden in de vogelstand en in het gedrag van sommige vogels. Zo blijven in sommige staten enkele soorten kolibri's, die in de winter eigenlijk naar het Zuid-Amerikaanse deel van het continent zouden moeten trekken, nu gewoon de hele winter in het noorden. In een aantal van de noordelijke staten is de natuurlijke trekroute van sommige soorten vogels totaal verlegd naar meer bewoonde gebieden omdat daar massaal voedsel wordt aangeboden door de bewoners. In Canada en de Verenigde Staten zijn er dan ook veel "backyard birders". Mensen die zich wel intensief met het observeren van vogels bezig houden, maar eigenlijk uitsluitend vanuit de eigen comfortabele zitplaats. Liefst achter glas. Het vogelen in het vrije veld is daar veel minder populair dan hier in West-Europa. Hoewel ook in ons land de gevolgen van het voeren merkbaar zijn, is het nog niet zo ver gekomen als in de Verenigde Staten. Ik hoop dat dat zo blijft en dat het voeren van vogels in de winter op een verstandige manier wordt uitgevoerd. Eigenlijk is het voeren in perioden dat het niet of nauwelijks vriest of sneeuwt niet echt nodig. U zou zich dan eigenlijk tevreden moeten stellen met het observeren van de vogels die toevallig maar eens in Uw tuin langs komen om zich te laten bewonderen (en zich door enthousiaste leden van onze VWG te laten registreren natuurlijk!).

De trektelpost van het Corversbos vierde het eerste lustrum op 12 en 13 oktober. Om de aandacht van het publiek te trekken waren er affiches opgehangen en op de telpost zelf waren informatieborden geplaatst. Ook werden voortdurend de telresultaten op een groot bord genoteerd. Onder leiding van Fred van Klaveren en met behulp van een "harde kern" van enkele enthousiaste tellers werd de post vanaf juli tot eind november elke woensdag en zaterdag bij weer en wind bemand. Hoewel het weer op zondag 13 oktober niet erg meewerkte, is het jubileumweekend heel succesvol verlopen.

Wij wensen alle medewerkers van deze groep hierbij nog veel succes toe bij nog volgende tellingen.

In oktober is er weer een vogelherkenningscursus gestart. Op 6 november was het voor de subgroep Cursus een bijzondere avond. Het was toen namelijk de tweehonderdvijftigste cursusavond in de zaal van de Zuiderkerk in Bussum. De groep organiseert deze cursussen nu al bijna twintig jaar. De groep die in dit najaar heeft deelgenomen is de veertigste groep. Dit is natuurlijk een bijzondere prestatie. De leden van de subgroep werden die avond dan ook in het zonnetje gezet en kregen een kleine attentie aangeboden. De leden van deze groep doen dit werk nu al vele jaren. Sommigen van hen zelfs al vanaf de oprichting van de groep, bijna 20 jaar geleden. Ik wil alle leden van deze subgroep hierbij nogmaals hartelijk danken voor hun grote inzet en voor hun enthousiasme.

Eigenlijk kan deze avond op 6 november in zekere zin worden gezien als de opening van het jubileumjaar. Volgend jaar bestaat de vogelwerkgroep 25 jaar. Vanzelfsprekend zal dat jaar niet onopgemerkt voorbijgaan. Er wordt dan ook al druk gewerkt aan de voorbereidingen van een aantal "jubileum-activiteiten". U zult daar in de komende Korhanen nog wel meer over lezen.

Rob Kole.

